

- Сарадња са свим институцијама у култури као и организовано повезивање Позоришта, школа и масовних медија;
- Сарадњом са културним центрима других земаља и српским културним удружењима у иностранству;
- Повезивањем Позоришта са европском театарском мрежом преко позоришних асоцијација чији смо чланови (ASSITEJ и UNIMA);
- Учешћувањем на међународним фестивалима вршити културолошку-амбасадорску мисију презентовања нашег Града и земље;
- Развијањем специфичног облика партнерства између Позоришта и приватног власништва;
- Развијањем свих видова самофинансирања, ради остваривања што већег самосталног доходака позоришта.

III ГОДИШЊИ РЕПЕРТОАР

ПРЕМИЈЕРНЕ ПРЕДСТАВЕ

У 2021. години планирана је припрема 3 премијерне и 1 новогодишње представе.

1. ДВАНАЕСТО МОРЕ

Режија Борис Годоровић

Реализација: фебруар-март 2021. године

Образложење:

Представа „Дванаесто море“ базира се на истоименој новели за децу једног од најзначајнијих и најаутентичнијих писаца за децу Игора Коларова.

Ова савремена бајка прати период у животу дванаестогодишње девојчице Кие, која се по многим стварима разликује од обичних девојчица, како то Коларов у својој другој књизи каже „зато што је на свету превише осталих девојчица“. Она се ексцентрично облачи, ексцентрично понаша, себично чувајући свој необични свет од профаних и убичајених рутина и конвенција понашања. Њена најбоља пријатељица је госпођа Фло, такође необична појава и авантуриста, која је присутна само гласом и у виду писаних трагова путем писама и разгледница са најнеобичнијих места на земљи. Управо од ње Киа добија необичну порцеланску фигуру тигра којој недостаје сродна душа, други тигар који је некада био саставни део те порцеланске фигуре. Од тог тренутка Киина опсесија постаје потрага за тим другим тигром, а хоби прикупљање порцеланских фигура.

Једнога дана Киа изненада упознаје вршњакињу Симону с којом постаје најбоља пријатељица. Симона се доста разликује од Кие, а понајвише по томе што уме да заплаче, што је Киин сасвим страпа ствар. Две девојчице деле своје тајне и заједно граде свој необични свет, чији је главни симбол месечев врт, тријумф њихове маште и занесености романтичним погледом на свет. Њихову срећу замагљује чињеница да је Симона болешљива девојчица и једнога дана из раде месечевог врта Симона пада у сан из кога се не буди. Пођаливши се госпођи Фло, очајна Киа добија наговештај да један мистериозни кључ води ка тигру који недостаје, а за који Киа верује да је кључ за Симонино избављење и оздрављење. Кроз потрагу за тигром Киа среће необичне бајковите ликове од којих добија упутства која јој помажу да испуни своју мисију.

Та Киина снолика потера за чудом води нас путем падања, пожртвовања, веровања који су значајни ако не и најзначајнији елементи истинског пријатељства. Киа успева у својој мисији и као награду добија сузе радоснице.

У представи ће се користити елементи луткарског позоришта и анимације објеката у комбинацији са живим глумцима.

О редитељу

Борис Годоровић (1975) дипломирао је на ФДУ у Београду, у класи професора Николе Јевтића, позоришну и радио режију. Ради и као професионални преводилац за енглески језик. Режирао је неколико документарних филмова и глумио у неколико кратких филмова. Од 2012.године до 2015.године био је директор Градског културног центра у Ужицу.

Најзначајније представе:

- „Мансарда“ (на сцени Мата Милошевић),
- „Вучје легло“ (Народно позориште Пирот),
- „Супермаркет“ (Драматично куклен театар Вратза-Бугарска),
- „Запали ме“ (Народно позориште Пирот),
- „У цара Тројана козије уши“ (Народно позориште Ужице)

Циљна група: деца осам година плус.

За реализацију ове представе потребна су средства у износу од 1.400.000,00 динара и то:

- 1.330.000,00 - из буџета Града
- 70.000,00 - из сопствених средстава

2. ПРИНЦЕЗА НА ЗРНУ ГРАШКА (по мотивима бајке Х. К. Андерсена)

Текст: Давор Драгојевић

Режија: Давор Драгојевић

Реализација: април- мај 2021. године

Образложење

Принцеза на зрну грашка, бајка славног Андерсена, говори о принцу који је желео да се ожени правом принцезом. Иако је дуго тражио, права принцеза је сасвим случајно “ушла” у његов живот. Прича је једноставна, иако настала пре скоро два века, деца је воле јер нема “страшних” ликова, опасних звери, вештица... За разлику од оригиналне бајке, драматург уводи још један лик – миша.

Форма је луткарска. Лутке би биле комбиноване и пружале могућност добре анимације, а једини “живи” лик би био дворска луда. Сценографија је савремена, асоцијативна и симболична. Има могућност брзе промене у више различитих позиција и била би направљена од таквих материјала и такве конструкције да глумци лако могу да се крећу и воде лутке. У представи би играло четири до пет глумаца.